

Kl. 16.40

Ole Vagn Christensen (S):

Det må jeg forstå på den måde, at hvem som helst kan komme ind i de statslige virksomheder, fordi der er ikke nogen kontrol med, om der bliver fulgt op på det, og om det bliver efterlevet, for i den konkrete sag har vi oplevet, at man har fået lov til at arbejde i 3 uger. Det er jo derfor, at der er tale om, at vi her har en undergravning.

Det principielle her er spørgsmålet: Har staten ikke noget ansvar for, at der er arbejdet illegalt i skoven i 3 uger, og dermed også ikke bare et ansvar over for både de private skovejere, som er blevet undergravet, men også over for lønmodtagerne?

Finansministeren (Thor Pedersen):

Mit svar er stadig det samme: Når man spørger til ansvar, så er det den vurdering, der ligger af, hvad det er for et principielt ansvar også i juridisk terminologi, som staten måtte have. Og der indgår ikke noget ansvar, fordi der ikke er nogen kontrakt med de ansatte. De er ansat af virksomheden.

Så kan man spørge, om staten sikrer sig i de aftaler, man indgår, at der er bestemmelser, der gør, at man efterlever både ILO-krav og det, vi i øvrigt har vedtaget i Folketinget. Og det er tilgodeset i de kontrakter. I den konkrete sag har Skov- og Naturstyrelsen været meget hurtig til at agere i det øjeblik, der kom anmeldelse fra 3F.

Den første henvendelse kom den 10. november 2006, og 10 dage efter henvendte Skov- og Naturstyrelsen sig til firmaet. Den 20. november skulle de have fremlagt dokumentation. Det gjorde de ikke. Dagen efter anmodede Skov- og Naturstyrelsen det polske firma om at indstille arbejdet, og den 23. – altså, yderligere 2 dage efter – hævdede man kontrakten. Det kan simpelt hen ikke gå meget hurtigere. Så man kan sige, at efter de krav, vi stiller fra statslig side til kontraktthaveren, har man været meget hurtig til egentlig at agere.

Sådan er vel det, man kan forlange: Man stiller nogle krav, og hvis der er mistanke om, at kravene ikke efterleveres, undersøger man det, og hvis nogen henvender sig og klager, så undersøges meget hurtigt, og der ageres. Og det er også det, der er sket.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Ole Vagn Christensen, sidste spørgsmål til finansministeren.

Ole Vagn Christensen (S):

Jeg må forstå det på den måde, at det ansvar, som man føler at man har, er, når man har lavet sin kontrakt, er man i og for sig ligeglad med, hvad der så sker, indtil at der er nogle, der kommer og gør opmærksom på det. Det er ikke sådan, at man har et automatisk ansvar.

Og derfor er jeg nødt til at spørge: Har den her situation, som vi nu har oplevet, ikke ført til, at ministeren som ansvarlig for indgåelse af aftaler kunne tænke sig at stramme op lidt på, at der også er en tilsynspligt fra den pågældende, der udliciterer – altså den statslige virksomhed – således at vi ikke bringes i den her situation? For ellers må jeg sige, at man ikke bare lægger udllicitering for had, man lægger sandelig også op til, at hvem som helst kan komme ind i de danske skove, og hvis ikke det bliver opdaget, ja, så får det bare lov til at være med til at undergrave.

Finansministeren (Thor Pedersen):

Jeg vil lige sige, uden at det er mit sagsområde, at jeg har læst mig til, at man også har aftalt at evaluere forløbet med de faglige organisationer og se på, hvad det egentlig er, der er i det forløb, så man altså også undersøger, hvordan man egentlig håndterer det.

Men man kan generelt sige, at når staten indgår en aftale med nogle kontraktlige forpligtelser til en leverandør, er udgangspunktet jo, at leverandøren skal overholde den. Det er ikke nok så bare at læse, hvad der står, for det er også et spørgsmål, om man så efterlever det, der står i kontrakten, og at den kontrakt, som leverandøren måtte have med sine ansatte, også efterleveres. Så det er jo ikke bare det, at man kan spørge til, hvilken kontrakt man har med de ansatte, for den kan for så vidt også være i orden, uden at virksomheden måske efterlever den. Mig bekendt har der været sådanne sager.

Derfor er det på sin vis sådan, at det, der er den første pligt, det er at sikre, at det, leverandøren i en kontrakt har pligt til levere, også skal leveres. Så det er jo omstændighederne, der også må afgøre, hvad det er, man kontrollerer hvornår. Der er jo også mange andre ting, der skal overholdes, end alene det, der ligger i overenskomsten. Der er også andre regler, der gælder – om ligebehandling, ligestilling osv. – som jo står i den generelle lovgivning, og som også skal efterleveres.

Så jeg skal ikke her tilrettelægge, hvordan et sådant arbejde skal være. Jeg vil bare sige, at det må være sådan, at det, der er i statens interesse,